

[Pürschel.]

i Forbindelse dermed staaende Nr. 49, der er stillet af det konservative Mindretal. Dette Forslag gaar ud paa, at man skal undlade at gennemføre det, der er foreslaaet med Hensyn til Forkyndelse af Stævninger ved Postvæsenet. Nu ved jeg nok, at der i vide Kredse er en vis Sympati for dette at forkynde Stævninger ved Postvæsenet. Man siger: Ja, men det er jo storartet, det er meget nemmere at sende en Stævning med et Brev. Men dette er en Misforstaaelse af den Ordning, der forsøges skabt her; thi det, der skal ske, er blot dette, at Forkyndelsen skal ske af det vedkommende Postbud. Jeg henviser derom til Lovforslagets Bestemmelser i saa Henseende, det er altsaa § 35 i Lovforslaget, hvoraf man vil se, at det er en meget omstændelig Fremgangsmaade og efter min Mening en Fremgangsmaade, der i Praksis let vil kunne komme til at volde meget betydelige Vanskeligheder, som man her foreslaar indført, og jeg henviser til, at baade Dommerforeningens og Retspræsidenternes Erklæringer ikke kan siges at være til Fordel for det foreslaaede; Dommerforeningen siger, at det vil blive besværligere og mere tidsspildende og navnlig upraktisk i København og Omegn og i Byerne, medens hverken Byrettens eller Landsrettens Præsidenter venter, at det vil faa nogen større praktisk Betydning.

Dernæst kommer jeg til Ændringsforslag Nr. 37, der er stillet af det socialdemokratiske Mindretal under Nr. 1, og som gaar ud paa, at Oplysninger, der er givet om, at et Vidne tidligere har været straffet, ikke maa benyttes. Jeg tror, at Gennemførelsen af dette Forslag ganske vilde umuliggøre det, der tilsigtes med at skaffe Oplysninger om, hvorvidt Vidnet er straffet, nemlig dette, at man skal kunne have en Vejledning med Hensyn til Vurdering af Vidnets Troværdighed, og den Ordning, der nu foreslaas i Loven, er den, at Spørgsmaalet stilles og besvares skriftligt, det naar altsaa ikke til Offentligheden i alle de mange Tilfælde, hvor det ikke har nogen praktisk Interesse, men i de Tilfælde — lad os tage det Tilfælde, at man i et Nævningeting staaar overfor et Vidne, hvis Besvarelse af Spørgsmaal er afgørende for den paagældendes Skyld eller ikke-Skyld, og at Sagføreren faar Meddelelse om den Besvarelse, der er givet af Vidnet, og at denne f. Eks. gaar ud paa, at Vidnet har været straffet for falsk Forklaring, vil man saa virkelig sige, at dette maa ikke benyttes, at Sagføreren maa ikke sige:

Jeg gør opmærksom paa, at det Vidne, der staaar der, er en Person, hvis Ord man ikke kan fæste Lid til. Jeg tror, denne Ordning er upraktisk, og jeg tror ikke, man bør nære Tvivl om, hverken at Sagførerne har saa megen Ansvarsfølelse, at de ikke utidigt vil søge at benytte de Oplysninger, som skal gives med Hensyn til Vidnets Fortid, eller at Retsformanden vil skride ind derimod, hvis noget saadant skulde ske. Jeg maa derfor fraraade at stemme for dette Ændringsforslag, hvis Motiver jeg ikke paa nogen Maade underkender, for jeg finder i og for sig, at det er ret og rimeligt, at man søger at værne de Folk, der kommer op i Retten, mod unødvendigt at faa deres Fortid bragt frem for Offentligheden paa denne Maade. Jeg finder i øvrigt, at selve Lovforslagets Formulering paa dette Punkt ikke er videre heldig.

I Forbindelse med dette Ændringsforslag vil jeg omtale det, der er stillet under Nr. 38 af det konservative Mindretal, i dette Tilfælde forstærket med det ærede Medlem Hr. Elmquist. Det gaar ud paa, at Vidnet skal oplyse ogsaa længere Tid tilbage end 5 Aar, om det har været straffet eller ikke straffet. Hvis et Vidne for 5½ Aar siden er straffet for Mened, er det ret ejendommeligt, at han skal fritages for at oplyse det ved et Spørgsmaal, der netop tilsigter at oplyse, om man kan fæste Lid til dette Vidne. Naar man spørger og svarer skriftligt, synes jeg godt, man kan give denne ubetingede Pligt til at oplyse.

Dernæst kommer jeg til en hel Række Ændringsforslag: Numrene 39, 42, 44, 51, 93, 96 og 103, som er stillet af de konservative Udvalgsmedlemmer og det radikale Udvalgsmedlem. De vedrører Afhøringen af Børn under 15 Aar. Mindretallet er enigt med Retsplejeudvalget i, at Lovforslagets Regler er lidet hensigtsmæssige og egnede til at forlede til uberettigede Modsetningsslutninger, og derfor foreslaas en Række af Ændringer, hvis Indhold kort kan siges at være dette, at Værgeraadsrepræsentanten ikke selvstændigt optæder som afhørende, men at Retten dertil kan benyttes, hvis Retten finder det rigtigt, medens nogle af de Bestemmelser, der giver Anvisning paa at afhøre udenfor Rettens Sæde, foreslaas strøget som overflødige eller positivt misvisende. Jeg vil ikke gerne trætte Forsamlingen med Oplæsningen af et Citat, men jeg vil i denne Forbindelse henvende ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, hvad der staaar i Underbilag 10 til Bilag 6, hvor der efter min Mening af Retsplejeudvalget paa overbevisende Maade